

طراحی و مهندسی اسناد قراردادهای EPCF

... از جمله اقدامات مهم اولیه که پیمانکاران و پیشنهاد دهندگان تامین منابع مالی و اعتباری باید بدان تسلط یابند، تهیه اسناد و مدارک تامین منابع مالی پروژه هایی است که تمایل دارند برای تصدی گری عملیات اجرایی آنها بر مبنای شرایط مندرج در قرارداد های EPCF اعلام آمادگی نمایند. پیشنهاد دهندگان قراردادهای EPCF لزوماً باید اسناد متعددی را در دو مرحله جداگانه زیرتیه و جهت ارسال برای کارفرما آماده کنند.

الف) اسناد مربوط به تأیید صلاحیت و توانمندی تامین منابع مالی مورد نیاز پروژه و ارائه پیشنهاد تامین مالی
ب) اسناد مربوط به فرایند و دستور عمل های قراردادی تامین منابع مالی پس از ارجاع قرارداد

در مرحله الف)، یعنی بررسی صلاحیت پیشنهاد دهندگان تامین منابع مالی، شرکت پیمانکار عموماً باید مدارک زیر را ارائه دهد:

۱- برنامه اجرایی تامین منابع نقدی و اعتباری طرح (شامل کلیه جزئیات: نوع منابع، سهم بخش داخلی و خارجی، روش و فرایند تامین مالی، برنامه زمانبندی، ذکر وجود یا عدم وجود هرگونه موافقت نامه فی مابین پیشنهاد دهنده و تامین مالی کننده خارجی یا داخلی و شرایط نفوذ آن، فرایند مرادفات مالی فی مابین در اخذ و تسویه عین و فرع مترتبه غیره

۲- مدارک شناسایی شرکت

۳- صورت های مالی سه سال گذشته آن شرکت که به تأیید يك موسسه حسابرسی معتبر رسیده است.

۴- نام و هویت شریک یا شرکای خارجی و مدارک شناسایی آنها (در صورت وجود) به انضمام تصویر صورت های مالی سه گذشته مربوط (گواهی شده توسط يك موسسه حسابرسی معتبر)

۵- گزارش های سرجمع وجوه در گردش آن شرکت در اسفند ماه سه سال گذشته (این شرط برای شرکای خارجی نیز در صورت وجود، الزامی است).

۷- توافق نامه همکاری فی مابین یا هرگونه سند تجاری آن شرکت با شرکای خارجی (در صورت وجود)

۶- تأییدیه دارا بودن اختیار تام در انجام مذاکرات قراردادی توسط آن شرکت از سوی شرکای خارجی (در صورت وجود)

۸- مدارک شناسایی پیشنهاد دهنده و تامین کننده / تامین کنندگان مالی

۹- سوابق تامین مالی (در صورت وجود)

۱۰- جدول تطبیقی نسبت های مالی مهم نظیر نسبت های نقدینگی، ساختار سرمایه یا اهرمی و سود آوری سه ساله (بر اساس صورت های مالی مورد گواهی شده توسط يك موسسه حسابرسی معتبر)

۱۱- معرفی کتبی نیروی انسانی سازمان تامین مالی پروژه (با ذکر سوابق کاری)

۱۲- تصدیق نامه رسمی ضامن تامین مالی و یا گواهی توثیق تسهیلات پیشنهاد دهنده به تامین کننده مالی

۱۳- برگه رسمی شرایط / terms sheet (با تعهد دار بودن مدت اعتبار حداقل برای شش ماه)

۱۴- جدول زمانی دسترسی به منابع مالی با ذکر نوع واحد پولی

۱۵- معرفی رسمی بانک عامل به همراه تصویر توافق نامه فی مابین

۱۶- پیش شرط های مربوط به عملیاتی کردن برنامه تامین مالی

۱۷- فرمت اسناد بانکی تامین مالی (در صورت وجود)

در مرحله ب)، یعنی اسناد مربوط به فرایند و دستور عمل های قراردادی تامین منابع مالی پس از ارجاع قرارداد پیمانکار می باید اسناد مدارک زیر را تهیه و جاری سازد:

- ۱- دستور عمل یا فرایند دریافت ها و پرداخت (نظیر اسناد مربوط به صدور درخواست پرداخت، اسناد مربوط به صدور صورت وضعیت های انجام کار، اسناد مربوط به دستور عمل مالی و حسابداری ثبت و نگهداری عملیات مالی مرتبط با اجرای قرارداد و احتساب بهره و سایر هزینه های مالی و غیره)
- ۲- دستور عمل های اجرایی فعالیت های پروژه و انطباق آنها با برنامه تامین منابع مالی

اما آنچه که باید در ارتباط با عناوین و اسناد و مدارک اشاره شده در بالا، البته بطور کاملاً حرفه ای آموخت:

برنامه اجرایی تامین منابع مالی

برنامه اجرایی تامین مالی (Executive Plan for Financing/EPF)، یک برنامه جامع تبیین کننده "فرایند تامین منابع مالی" به نحوی است که اقدامات و مراحل مختلف عملیاتی "برای اخذ و مصرف منابع مذکور بر اساس شروط مشخص"، را به روشنی ترسیم می کند.

در این برنامه، پیشنهاد دهنده نوع و منبع تامین مالی و اعتباری یا تسهیلات نقدی و مدت دار موجود را بطور مشخص (با تعیین سهم خارجی و داخلی از منابع پیش بینی شده و ذکر شرایط حصول توافق با تسهیلات دهنده و همینطور توضیح چگونگی مرادفات مالی برای دریافت و جذب منابع تخصیصی به صورت زمانبندی شده)، به گونه ای بیان می دارد که امکان استعلام آنها، جهت تصدیق ادعایش وجود داشته باشد.

در برنامه اجرایی تامین مالی، پیشنهاد دهنده تشریح می نماید که تامین مالی در شکل نقدی، تسهیلات اعتباری و یا خرید اعتباری تجهیزات، کالا و مواد مشخص (یعنی اکتیاف تجهیزات بر مبنای شرایط مدت دار) طبق کدامیک از روش های متداول و جاری تامین مالی انجام می گیرد. در تامین مالی نقدی لزوماً باید وجود منابع نقدی قابل استعلام باشد و در مورد تامین مالی در شکل تخصیص اعتبارات مختلف، تائیدیه و تضمین سازندگان/فروشنندگان و یا موسسات اعتبار صدارتی کفایت می کند.

فرایند تامین منابع مالی بصورت انفرادی یا گروهی، فرایندی است که اغلب با عاملیت یک بانک، یک موسسه مالی، یک شرکت تامین سرمایه و یا یکی از نهاد های مشابه آنها اجرا می شود. در این فرایند ممکن است منابع از محل وجوه انباشته شده در شکل ساده به صورت وام یعنی پرداخت یکجا یا تدریجی آن طبق شروط مشخص اعطا گردد یا اینکه نهاد عامل، مدیریت تشکیل و سازماندهی گروهی از تامین کنندگان مالی را برای فراهم کردن تسهیلات مالی و اعتباری و یا وجوه نقدی مورد نظر بر عهده گیر دوام یا تسهیلات مالی و اعتباری را بصورت سندیکایی (گروهی) در اختیار متقاضی قرار دهد. نهاد عامل و اعضای سندیکای مالی تشکیل شده برای تامین منابع مالی مورد نظر، عموماً در زمره سرمایه گذاران مالی (Financial investors) جا می گیرند.

سرمایه گذار مالی، یک شخص حقیقی یا حقوقی است که تصمیمات سرمایه گذاری خویش را اساساً بر مبنای سود مالی قابل تحصیل اتخاذ می کند و به جنبه های دیگر سرمایه گذاری نظیر منافع غیر مالی توجه نمی کند. سرمایه گذار مالی با استفاده از فنون و روش های مالی می کوشد نرخ بازگشت سرمایه خود را افزایش دهد و ریسک ها یا مخاطرات احتمالی را مدیریت نماید.

سرمایه گذران مالی (یا هر یک از اعضای مجموعه ای اشخاص حقوقی تشکیل دهنده سندیکای مالی) نقش ضامن را صرفاً با هدف کسب سود بیشتری پذیرند و معمولاً تمایلی به دخالت مستقیم در برنامه های اجرایی یک پروژه و ریسک های محتمل مربوط، ندارند.

نهاد عامل، معمولاً بانکی است که سندیکای متشکل برای تامین وام و تسهیلات مورد نظر را هدایت می کند. این بانک را (که عموماً شرایط پیشنهادی برای تامین منابع مالی و تنظیم اسناد مربوط به وثایق و بدهی را با متقاضی تسهیلات، مذاکره می کند)، در اصطلاح یک بانک سازمان دهنده یا مدیر گروه یا هدایت گر (lead manager) نامیده می شود.

گروه یا سندیکای وام معمولاً با مراجعه عامل یا کارگزار تسهیلات (the facility agent) یا بطور مستقیم بواسطه متقاضی شکل می گیرد. کارگزار تسهیلات، مسئولیتی در قبال تصمیمات وام/تسهیلات دهنندگان (در ارتباط با موضوع مورد معامله) ندارد و این بانک عامل است که تعهدات مرتبط با جنبه میکانیکی وام نظیر صدور دستور عمل جذب (Drawdown) یا برداشت و مصرف وجوه طبق برنامه پیش بینی شده، بازپرداخت ها و مکاتبات طرفین در ارتباط با

فرایند تامین کردن منابع (مثل اعلامیه ها و گزارش ها) را برعهده دار و بر اجرای پیمان نظارت می کند. همچنین آرای اعضای گروه و تصمیمات اخذ شده از طریق این بانک به متقاضی ابلاغ می گردد. در برنامه اجرایی تامین منابع مالی، هویت سرمایه گذاران مالی و سایر اشخاص ذیربط نظیر کارگزار تسهیلات باید بطور روشن ذکر گردد.

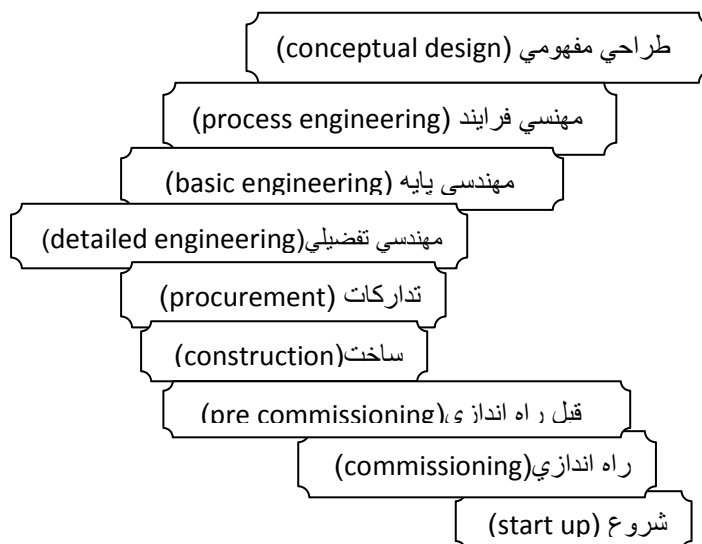
برنامه اجرایی تامین مالی پروژه، لزوماً باید بر مبنای شرح کار و فهرس کالاها و تجهیزات و خدمات فنی و عمومی طبق برنامه زمانبندی اجرای فعالیت های پیش بینی شده برای طرح، تنظیم شود. چنانچه تامین مالی هر یک از فعالیت های پیش بینی شده قبل یا بعد از زمان های مشخص شده در برنامه زمانبندی فعالیت ها انجام گیرد، هزینه تامین مالی طرح (نظیر هزینه بهره، کارمزدها و غیره) بطور قابل ملاحظه ای تغییر می کند. بنابراین، به منظور مدیریت بهینه هزینه های تامین منابع مالی (با هدف تقلیل هزینه ها) باید جدول تقدم و تاخر شروع و اتمام فعالیت ها به نحوی تنظیم گردد که ضمن تلاش در جهت تقلیل هزینه، مدت اجرای طرح طولانی نشود و از وقوع تاخیرات قابل اجتناب جلوگیری شود. از این رو، درج مدت زمان اعطای تسهیلات یا سررسید و مدت یا دوره زمانی پرداخت اصل مبلغ تامین مالی شده به همراه بهره، کارمزدهای محتمل و سایر هزینه های مربوط در برنامه اجرایی تامین مالی دارای اهمیت زیادی است.

دوره اخذ تسهیلات مالی و اعتباری یا دوره سرمایه گذاری و یا دوره پرداخت معمولاً منطبق با دوره ساخت یا دوره اجرای پروژه می باشد. البته گاهی اوقات، ممکن است طرفین در خصوص افزودن یک دوره اضافی کوتاه مدت شش ماهه یا یکساله تحت عنوان دوره مهلت (grace period) به دوره پرداخت تسهیلات توافق نمایند. دوره پرداخت اصل مبلغ تامین مالی شده به علاوه بهره و کارمزد های مورد نظر و سایر هزینه های پیش بینی شده نیز با توجه به شرایط متقاضی و محاسبات مربوط به صورت اقساط ماهانه/سه ماهه/ششماهه/سالانه پیشنهاد می گردد. در فرایند اجرای یک پروژه، دوره ساخت حسب ماهیت کار و شرح فعالیت های پیش بینی شده بصورت یک جدول زمانبندی نمایش داده می شود.

در برخی پروژه ها نظیر برخی از پروژه های مربوط به توسعه میادین نفت و گاز طبیعی احتمال دارد که طی دوره ساخت یک جریان نقدی درآمدی بواسطه وقوع تولید اولیه از چاه های حفاری شده، پدید آید و در برخی دیگر از پروژه ها، چنین احتمالی میسر نمی باشد و تا زمانی که پروژه تکمیل نگردد، جریان نقدی درآمدی وجود نخواهد داشت.

برنامه اجرایی تامین منابع مالی، عموماً برنامه مالی (financial plan) پیش بینی شده برای پروژه را در بر می گیرد. برنامه مالی، در واقع، خلاصه جریان نقدی پرداخت ها را بطور تقریبی (بر اساس آخرین داده ها و اطلاعات بدست آمده و پیش بینی پیشرفت فیزیکی پروژه) نمایش میدهد. طبق برنامه مالی مزبور، تامین منابع مالی مورد نیاز تعهد می شود. مدت اجرای برنامه مالی طرح، منطبق با دوره تسهیلات است و چنانچه بنا به دلایل غیر مترقبه دوره اجرای طرح با تاخیر مواجه شود یا برعکس عملیات اجرایی زودتر از زمان مورد انتظار به اتمام برسد، برنامه مالی متناسباً اصلاح می گردد.

برای تهیه برنامه مالی درگام نخست، دسترسی به جداول برآورد هزینه های طرح بر مبنای زمانبندی طرح لازم است. بدین منظور، بدو باید جداول شکست کار (به فعالیت های مختلف پیش بینی شده برای اجرای طرح) را مد نظر قرارداد. این جداول، بدو بصورت مقایسه ای و با استفاده از ساختار پروژه های اجرا شده مشابه، قابل استخراج می باشد. عموماً مراحل طراحی و اجرایی پروژه به قرار زیر متصور می گردد:

عملیات (Operation)

در بخش بالادستی نفت و گاز معمولاً رویه مشخصی در این زمینه دنبال می‌گردد، در پروژه‌های اکتشافی، ارزیابی، توسعه ای و یا حتی پروژه‌های بهبود و افزایش تولید و همینطور پس از تهیه طرح‌های جامع مربوط، قابلیت تدوین جدول کالاهای و تجهیزات با تقریب قابل قبولی وجود دارد.

در این بخش، بر مبنای نتایج حاصل از مطالعات اولیه و با انجام عملیات لرزه‌نگاری و سایر اقدامات مربوط، اهداف تولیدی تعیین می‌گردد و متناسب با اهداف توافق شده، برنامه‌های ساخت و اجرا تدوین می‌شود، بنابراین، پیش‌بینی و تهیه جداول و فهرس کالاهای و تجهیزات و فعالیت‌های ارجاعی بسهولت امکان پذیر است.

در پروژه‌های بالادستی نفتی، عموماً پس از تکمیل مرحله طراحی مهندسی هدف پیشرو یا طراحی مهندسی انتهای پیش رو (front end engineering design/FEED) مشخصات دقیق فنی و فیزیکی کالاهای و تجهیزات و خدمات مربوط تعیین می‌گردد.

البته این بدان معنا نمی‌باشد که پروژه‌ها را نمی‌توان قبل از انجام مطالعات مهندسی تامین مالی کرد. در واقع، قبل از اتمام فعالیت‌های مذکور نیز میتوان بطور عمومی با توجه به تجربیات مشابه و یا حتی مراحل اولیه مطالعات، بخش کالاهای و خدمات را بطور تقریبی مشخص کرد.

در هر صورت، برای استفاده از تسهیلات مالی و اعتباری از یک نهاد تامین کننده منابع مالی، تدوین برنامه کالاهای و خدمات (sourcing Plan)، ضروری است و در این زمینه می‌توان از سوابق فنی پروژه‌های مشابه و نظرات کارشناسان فنی به منظور صرفه جویی در زمان و به تبع آن کاهش هزینه‌ها، نیز بهره‌مند شد.

نحوه‌ی چینش و زمانبندی فعالیت‌های اجرایی یک پروژه (از منظر تعیین تقدم و تاخر فعالیت‌های مزبور و برآورد مدت زمان لازم برای اجرای هر یک از آنها و نهایتاً مشخص نمودن تقریبی زمان آغاز و پایان پروژه)، با استفاده از جداول ساختار شکست کار (work breakdown structure/WBS) و برنامه اجرایی (execution plan) پیش‌بینی شده، بطور تقریبی جداول ساختار شکست هزینه‌ها (cost breakdown structure/CBS) و جریان نقدی پرداخت‌ها را با توجه به پیشرفت فیزیکی برآوردی نمایان می‌سازد. هزینه‌های ستاد پروژه می‌تواند با تهیه و تنظیم جداول ساختار شکست سازمانی (organization breakdown structure/OBS) بطور تقریبی محاسبه و برآورد کرد.

برنامه اجرایی تامین مالی، روش یا روش‌های مورد نظر برای تامین مالی و فرایند پیاده‌سازی یا اجرای فعالیت‌های پیش‌بینی شده را ترسیم می‌نماید.

تشریح روش تامین مالی، زمانی اهمیت می‌یابد که موضوع و آگنداری کار مشروط به حصول اطمینان کارفرما، نسبت به توانمندی پیمانکار در زمینه تامین منابع مالی لازم پروژه، می‌گردد. در واقع، قرارداد‌های مهندسی، تامین تجهیزات/تدارکات، ساخت و تامین مالی (EPCF)، در صورتی که به یک شرکت پیمانکاری ارجاع می‌شود که صلاحیت و توانمندی آن پیمانکار برای تامین منابع مالی لازم، محرز گردد.

بر اساس مفاد اینگونه قراردادها، پیمانکار، علاوه بر تقبل تعهدات و مسئولیت‌های اجرایی (وفق شرایط متداول در قرارداد‌های ای، پی، سی/ EPC)، مسئولیت و تعهد تامین مالی کامل پروژه و یا بخشی از منابع مورد نیاز آن را (صرفاً به اتکالی رتبه اعتباری و سپردن تضامین و وثایق مترتبه از جانب خود به تامین کنندگان منابع مالی/فاینانسورها) می‌پذیرد و کارفرما متقابلاً بازپرداخت اصل مبلغ پیمان، سود و کارمزد‌های توافق شده را در سررسید به پیمانکار تضمین می‌کند. بدین ترتیب، کارفرما در فرایند تامین مالی بطور مستقیم نقشی را برعهده نمی‌گیرد و تبعات موفقیت یا شکست پیمانکار در تامین مالی پروژه، مستقیماً متوجه خود وی خواهد بود. کارفرما، عموماً در مرحله بررسی و تأیید صلاحیت تامین کنندگان مالی داوطلب و تثبیت هزینه‌ها و نرخ‌های تامین مالی پروژه، حضور پررنگی خواهد داشت و پس از ارجاع کار و امضای قرارداد، صرفاً عملیات کنترلی و نظارت را وفق مفاد قرارداد فی مابین برعهده می‌گیرد. نکته مهم در اینگونه قراردادها، تبیین دقیق دستور عمل‌های مالی در زمینه فرایند تأیید و به حساب منظور کردن بدهی‌های ناشی از فرایند انجام کار و تفکیک هزینه‌های اجرایی از هزینه‌های تامین مالی است زیرا در قرارداد‌های مزبور، بطور اصولی در واقع سه پیشنهاد متفاوت مطرح می‌باشد: پیشنهاد فنی، پیشنهاد مالی (قیمت انجام کار) و پیشنهاد تامین منابع مالی و عملیات مرتبط بدان.

قراردادهای EPCF طی سال‌های گذشته در کشور رایج شده است و در عرف بین المللی، در واقع قرارداد EPC به عنوان قرارداد تجاری (commercial contract)، جزئی از قرارداد تامین مالی محسوب می‌شود و شرایط خاص خود را دارد.

در هر صورت، این ترم قرارداد بطور عملی مخاطرات روشنی را در بر دارد و اجرای آن، نیازمند تدوین دستور عمل‌های اجرایی خاصی خواهد بود. سایر روش‌های رایج شده قبلی نظیر EPC+F، EPC&F و غیره، عموماً حول انجام ترتیبات انجام تامین منابع مالی بر مبنای تضامین و وثایق صادره از سوی کارفرما تمرکز داشت و بنابراین، شرایط بطور کلی متفاوتی را برای طرفین دیکته می‌کرد.

فرایند تهیه و تنظیم برنامه اجرایی تامین منابع مالی بطور مستقیم به روش یا روش های پیشنهادی برای تامین مالی و شرایط حاکم بر آن/ آنها، بستگی دارد. برای مثال، در روش تامین مالی پروژه ای (Project finance)، یک نهاد واسط (که اغلب تحت عنوان شرکت واسط/ شرکت تک منظوره/ وسیله ویژه هدف یا Special purpose vehicle مورد اشاره قرار می گیرد)، برای اجرای طرح و جهت انعقاد قرارداد های مختلف با اشخاص و طرفین محتمل تجاری تاسیس می شود. در روش تامین مالی پروژه، تلاش می گردد که پروژه مورد نظر به صورت یک موضوع مستقل و حتی شاید بتوان گفت بصورت یک واحد تجاری یا یک بنگاه اقتصادی تعریف شود. به عبارت دیگر، در این روش پروژه به گونه ای تعریف می شود که امکان تامین کردن منابع لازم برای اجرای آن، به اتکای جریان نقدی درآمدي حاصل از فروش تولیدات آتی طرح، فراهم گردد.

بدین ترتیب، مخاطرات و ریسک های مترتب بر اجرای پروژه بر مبنای

- ماهیت و مشخصات پروژه مورد نظر،

- بررسی احتمال موفقیت یا شکست در راه نیل به اهداف برنامه ریزی شده،

- جذابیت و میزان استقبال از تولیدات پروژه (در بازارهای مختلف) و در نتیجه

- حصول اطمینان از تحقق جریان نقدی درآمدي پیش بینی شده و بطور کلی شاخص هایی از این دست،

ارزیابی می شود.

از این رو، روش تامین مالی پروژه از طریق تاسیس یک شرکت واسط به شکل مقید به اجرا درمی آید. شرکت پروژه یا شرکت واسط با هدف اجرا و یا نظارت بر اجرای یک یا چند پروژه به صورت یک شرکت وابسته به شرکت مادر و یا یک شرکت زیر مجموعه تاسیس می گردد.

در برنامه اجرایی تامین منابع مالی، سازمان اجرایی تامین مالی (با ذکر سوابق و تجربیات افراد آن) معرفی می شود. اهلیت یک نهاد عامل برای تصدی عملیات تامین منابع مالی رابطه تنگاتنگی با موضوع در اختیار داشتن سازمان اجرایی تامین مالی دارد. از این رو، هویت متخصصین و افراد حرفه ای در زمینه تامین منابع مالی، یک رکن مهم در ارزیابی های کارفرما، به شمار می آید.

با توجه به نکات بالا، به سهولت می توان ساختار منطقی یک برنامه اجرایی تامین مالی را به صورت زیر خلاصه و ترسیم کرد:

۱- صفحه عنوان

۲- مقدمه و شرح موضوع تامین مالی

۳- هدف/ اهداف ارائه گزارش

۴- نکات مهم و برجسته (highlights) طرح تامین مالی نظیر ارائه توضیحات ضروری راجع نوع و منبع تامین مالی یا سرمایه گذاران مالی، ذکر سهم/ بخش خارجی و داخلی در منابع مالی پیش بینی شده، هویت و شناسه تسهیلات دهندگان مالی و اعتباری، مبلغ تسهیلات به واحد/ واحد های پولی مورد نظر و بطور کلی آنچه که به خصایص و ویژگی های وام، تسهیلات مالی و اعتباری مربوط می گردد.

در شرایطی که از یک یا چند ابزار مالی رایج در بازارهای مالی و سرمایه (نظیر اوراق مشارکت، صکوک و غیره) استفاده می شود، نیز، معرفی و ارائه توضیحات لازم درباره معرفی ابزار مالی، کاربرد آن، علل به کارگیری آن و سایر اطلاعات لازم جهت روشن سازی طرح تامین مالی ضروری می باشد.

۵- تشریح روش/ یا روش های تامین مالی مورد نظر و مکانیزم یا فرآیند های اجرایی آنها.

۶- ترسیم مرادفات مالی جهت دریافت/ جذب منابع تخصیص یافته به شکل زمانبندی شده.

۷- معرفی نهاد عامل و سوابق اجرایی وی به اختصار

۸- تشریح دوره های زمانی پیش بینی شده در طرح تامین مالی شامل:

دوره اخذ تسهیلات، دوره مهلت/ استراحت، دوره پرداخت دیون ناشی از مصرف منابع مالی با ذکر شرایط تغییر و تعدیل آن ها طی مدت اجرا (و سایر جزئیات مربوط).

۹- ارائه جدول/ جداول زمانبندی فعالیت های تامین مالی، جداول جریان نقدی جذب، جداول جریان درآمدي پیش بینی شده، جداول بازپرداخت به همراه محاسبات اقتصادی هزینه های تامین مالی مربوط

۱۰- تشریح شرایط تامین مالی (شرایط استفاده از منابع و قیود مربوط و غیره)

۱۱- تشریح برنامه مالی

۱۲- معرفی سازمان اجرایی تامین مالی

۱۳- تشریح نکات و موارد خاص (موارد متفرقه و غیره)

مطالب بالا، نقل مختصري است از کتاب آموزش گام به گام فنون حرفه اي تامين مالي و سرمايه گذاري، انعقاد قراردادهاي مهندسي و پيمانكاري و... که به قلم مسعود زهدي، نويسنده مجموعه بزرگ سري کتب روش هاي مالي، حسابداري و اقتصادي رايج در عرصه صنعت نفت بين الملل در دست تحرير مي باشد و به زدودي به بازار کتب تخصصي و حرفه اي نفتي عرضه خواهد شد.

در حال حاضر از همين نويسنده منابع زير جهت مطالعه تخصصي حرفه پڑوهان پيشنهاد مي گردد:

منابع :

- ۱- فرهنگ تشریحي لغات، عبارات و اصطلاحات قراردادهاي خدمت، تجاری، سرمایه گذاری و تامين مالی رايج در صنعت نفت بين المللي - ناشر هزاره سوم
- ۲- منطلق طراحي، تدوين، سازماندهي و مديريت قراردادهاي نفتي سرمايه گذاري، EPCF، F، در صنعت نفت و گاز بين المللي - ناشر هزاره سوم
- ۳- دوره کامل ساختار قراردادهاي سرمايه گذاري و فاينانس در صنعت نفت بين المللي همرا با تشریح روش هاي مالي، حسابداري و اقتصادي (ورويه هاي تامين منابع مالي آنها) رايج در آنها - ناشر هزاره سوم
- ۴- مجموعه کامل اصول و مفاهيم علمي و کاربردي در فاينانس پروژه و فاينانس سازمان يافته (روش فاينانس پروژه و فاينانس سازمان يافته) - ناشر انتشارات نقش بيان
- ۵- الگو هاي رايج سرمايه گذاري در صنعت نفت و روش هاي تامين منابع مالي پروژه هاي صنعتي - ناشر موسسه مطالعات بين المللي انرژی
- ۶- روش هاي مالي و حسابداري در قراردادهاي بين المللي صنعت نفت، گاز و پتروشيمي - ناشر انتشارات بهجت
- ۷- روش هاي مالي و حسابداري در قراردادهاي بين المللي و بيع متقابل - ناشر انتشارات بهجت
- ۸- روش هاي مالي و حسابداري در قراردادهاي بيع متقابل - ناشر انتشارات بهجت